

Ei enää sotaa?

Kirj. Harry Young.

Suur-Britannian Nuorten Työläisten Liiton jäsen.

SOTA ON HELVETTI.

Kahdeksan vuotta sitten, Sarajevossa murhattiin Itävallan kruununperillinen. Heinäkuulla, kahdeksan vuotta sitten, laukaistiin ensimmäinen kuula, joka aloitti maailman sodan.

Porvarilliset lehdet julistavat tämän, siitä kertovat porvarilliset historioitsijat, ja siitä uskovat miljoonat työläiset jotka kärsivät tämän sodan kaikki kauhut ja kaikki ne kärsimykset jotka tätä sotaa seuraa.

Ainoastaan yksi laukaus aloitti maailman sodan — kukahan voi sitä uskoa? Ja kumminkin näin uskovat monet työläiset, niinkuin he uskoivat mitä valheellisen ja prostitueerattu kapitalistinen sanomalehdistö kirjoitti: Että serbialaiset murhasivat Itävaltalaisen ruhtinaa; siten Itävaltalaisen täytyi rangaista serbialaisia; venäläiset olivat serbialaisten ystäviä ja halusivat auttaa heitä; Saksan keisari oli Itävaltalaisen ystävä ja näin ollen ei voinut jättää heitä alakynteeseen; Ranska asettui Venäjän puolelle, jne.

Mutta tänä päivänä lapsienkin pitäisi jo tietää, että tämä ei ole totta, että se on löpötytystä. Historioitsijain on myös täytynyt hankkia uusia selostuksia, ja nykyään he kirjoittavat Venäjän tsaarista, joka oli valmistanut kaikki etukäteen ja keisari Wilhelmin sotavarustuksista ja hyökkäyksistä. Tämä on syyllinen, sanoo yksi, tuo sen aloitti, sanoo toinen.

Mitä merkitsee tämä lahtaus?

Mitä tämä oikein merkitsee? Halusiko tsaari nähdä ruumiita, vai miellyttikö keisari Wilhelmia kiiltävät tykit? Olivatko nämä todellakin sodan syyt?

Ei! Tietysti keisareilla ja kuninkailta ja tasavaltujen ministereillä oli omat suunnitelmaansa, mutta ne eivät olleet heidän itsensä tekemiä. Oli olemassa muita voimia, jotka käyttivät heitä ja heidän aatteitaan historian villikappaleina. "Valtakunnan laajentaminen", "Uusien alusmaiden saaminen". Maailmansodan tarkoituksena oli näiden pyrkimysten toteuttaminen. Sellaisia voimia olivat pankit, jotka varustivat rahalla sadat ja tuhannet tehtaat, jonka rahan mukana seurasi tietysti pankkien määritykset. Ovi satoja ja tuhansia tehtailijoita ja suurenkapitalisteja, jotka halusivat tehtaillaan ja riistomaailman laajentaa. Näin siis oli lyhyessä ajassa lukemattomia ryöstö- ja valloitus suunnitelmia, julkisia ja salaisia, joista syntyivät keisarien, kuninkaiden ja hallitusten sotaiset käskyt.

Kalkki oli valmiina jo monta vuotta ennen heinäkuuta 1914, ja se revolverin laukaus ainoastaan laitto liikkeelle sen myrskyn, joka jo kauan oli ollut ukaamassa.

Kalkki oli valmiina. Hallitseva luokka ainoastaan odotti tilaisuutta sen aloittamiseen. Heidän tehtävät oli alkoja sitten jaettu. Syntyvä sotaa emustettiin ja siitä keskusteltiin lehdistä tuhannet kerrat. Kapitalistit seisovat valmiina paikollaan — he voivat "puhtaalla omallatunolla" katsoa taakse noihin vuoden 1914 heinäkuun päiviin. Heillä ei ole mitään, joita itseään soimaisivat, ja heinäkuu 1914, tuo muistiin heille heidän "hyvinvointinsa parhaan ajan" (sodan aikana kapitalistit a-nastivat itselleen ennenkuulumattomia voittoja).

Mutta työläisille nuo heinäkuun päivät sisältivät kammottavia muistoja. Silloin kun porvaristo ei ollut ainoastaan hyvin valmistautunut sodan varalle, vaan myöskin luonut selostuksia siitä, sillä he tiesivät täydellisesti mitä varten he olivat valmistautuneet ja mitä he halusivat, samaan aikaan työväenluokka kompasteli pimeässä.

Työväenluokka yllätettiin ja se uskoi niitä valheita v. 1914 heinäkuun tapahtumista. Se uskoi kaikki ne ilmeelliset kertomukset vihollisen suunnitelmien "viikkaudesta", "puolustautumisen pyhästä velvollisuudesta" ja yleensä kaikki mitä puhuttiin ja kirjoitettiin.

Miten työläiset narrattiin.

Porvaristo oli jo vuosikautia myrkyttännyt työläisten ajatukset mitä suurimmalla viikkauksella. Taltavasti valmistivat mahdollisimman tehokkaiksi ne keinot, joilla sitten petettiin heinäkuulla v. 1914 ja he ymmärsivät miten työläisiä voidaan soikaista. Niiden miljoonien työläisten, jotka joutuivat tämän petoksen uhreiksi, olisi muistettava tämä päivä.

Ennen kaikkea, on nuorten työläisten muistettava kuinka heidän isien ja veljen pettämiseen toimitettiin. Heidän on aina pidettävä silmiänsä edessä tämä aikaisemman sukupolven kauhea kohtalo, ja noustava selalasta vastaan taistelemaan.

Kaksikymmentäkaksi miljoonaa työläistä tuhoutui tässä sodassa, sen pyörteisissä kaksikymmentäkaksi miljoonaa miestä sai kokea kauheimpaa kidutus-koulemaa. Proletaarit, joiden historiallinen tehtävä on poistaa sodat, taistelivat tässä sodassa ja kaantuivat miljoonittain. Proletaarit, joiden historiallinen etu on yhtyä kansainväliseen luokkana sortajiaan vastaan, — jakaantuivat kansallisiin armeijoihin ja murhasivat toisiaan. **Kaksikymmentäkaksi miljoonaa työläistä kaatui veljiensä kätken kautta. Vielä useampi joutui ruhju-tuiksi, rammoliksi ja sokeliksi, kykenemättömiksi työhön ja siten kurjiksi kerjäläisiksi.** Kaunitt kaupungit ja kylät tuhottiin ja koko alueita tehtiin autioiksi. Elämälle tarpeellisten hyödykkeiden valmistaminen keskeytettiin, että voititiin tuottaa ja varustaa sotaa varten.

Imperialismi ja murha.

Se oli imperialistinen sota. Imperialististen kapitalistien rosvohallitusten sota, sota eduksi porvarelle ja suurkauppiaille. Sota maailman uudelle jakamiselle, raaka-ainesta, kivihiilestä ja raudasta.

Näitä kahita toisiseikkaa ei työväen luokka saa koskaan unhottaa. Se oli sota taistelua porvarien eduksi ja sen pyörteisiin hukkuu kaksikymmentäkaksi miljoonaa proletaaria. Näitä lukemattomia hautoja, joissa lepäivät nämä kuolleet, on tuskin ruoho kerlunyt peittämään; tuhoutuneet tyhjäät kaupungit ja kylät ovat vielä raunioina, ja porvarit jo nyt valmistautuvat uuteen sotaan! Nekään neljä vuotta, jotka ovat kuluneet maailman sodan jälkeen, eivät ole tuottanut muuta kuin jatkuvaa sotaa. Puolalaiset taistelevat ruthenialaisten kanssa, myös yrittävät kukistaa Neuvosto-Venäjän; he marssivat aseistetuna Yli-Sleesiaan ja Saksassa kuuluttiin huuto, "Isänmaata puolustamaan!" Vielä aikaisemmin thekkiläiset ja rumanialaiset tappelivat Neuvosto-Unkaria vastaan.

Pommitettu tuhaksi.

Parlamentin Ilmailu-komitean toimeenpanevan komitean jäsenet antoivat pääministerille kirjeen, joka sisälsi kuvaannollisen ennustuksen minikäläiseksi seuraava maailmansoda kehittyä, ja kirjeen yhteydessä myös kuvauksen Lontoosta sen jouduttua äännettömien ilmalaitojen pommituksen alaiseksi, jotka lentävät monen mallin korkeudessa ja kantavat hirtittävään voimakkaista räjähdyspommeja.

Kirje käsittelee Englannin nykyistä asemaa ilmailualalla ja mainitsee, että sodan jälkeen kehitys ilmalaitojen rakentamisessa on ollut yhtä suuri kuin sodan aikana. Kirje lisää: "Koneiden koko ja hevosvoima on vuoden 1918 jälkeen suurennettu". Jotkut ilmailukomitean jäsenistä seurasivat kokouksissa missä käytettiin 1,000 hevosvoimaisia koneita, ja vie-

lkin suurempia ja voimakkaampia Ne vähässä ajassa muokkaavat tu-koneita rakennetaan. Koneet voidaan nyt varustaa äänentekuhduuttajalla, ja haimpaan kuntoon kykyä varten. Viimeaikaiset keksinnöt saattavat mahdolliseksi rakentaa sellaisia koneita, jotka ilmassa ovat melkein näkymättömiä.

Ne pommit, joita pudotettiin Lontooseen sodan aikana, painoivat keskimäärin alle sadan paunan, monet olleen hyvin pieniä.

Nyt kannetaan pommeja ja torpeetoja, jotka painavat 4,000 paunaa, sisältäen voimakkaista räjähdysainetta, joten helposti voi arvioida mitä tuhoa kymmenkunta tällaista saisi aikaan jos ne pudotettaisiin Lontoon. Edelleenkin, sellaiset pommit kaen alkoi hantaa mielessään salais-voidaan täyttää aineella, jotka ovat vielä vaarallisempia kuin räjähdysaineet, esim. puristetulla myrkykkä-sulla tai taudin basteilla.

Todellisuudessa ei ole ainoastaan mahdollista vaan hyvin luultavaa, että sodan tapahtuttua tämän maan (Englannin) yll voisi lentää ilmalaitajoukkoja, jopa "ilvastvoja", kulke- kolmen ja neljän mailin korkeudella, äänettöminä, ja ainakin yöllä näky-mättöminä, ja voisivat ne tuhota Lontoon ja muut kaupungit.

(Jatk.)

Kaskuja Toverittarelle

Kirj. Willenmalina.

Isadora Duncan, maailman kuulu tanssijatar, joka meni Moskovaan, Venäjälle, taidettaan harrastamaan, on synnyttänyt amerikalainen. Joku aika sitten hän palasi takaisin syn-ryhumaahansa, mutta eipäs hän pääs- sytkään mailin Amerikkaan niinkään helposti. Siirtolaivastot asetti- vat esteeksi hänen maahinpääsyilleen ensiksi sen, että hän oli Venäjällä mennyt naimisiin venäläisen miehen kanssa. Toisena esteenä Isadoran maahinpääsulle oli se, että ameri- kalainen hallitus ei ole suostollinen min- käänlaiselle vallankumoukselle.

Tämä kovasti ihmetytti Isadora Duncania. Ja ihmyksensä hän sa- noiksi puki seuraavasti:

"Minä luulen, että meidän mahtava maamme aloitettiin vallankumouksella, jossa minun isoisini isä, kenraali William Duncan näytteli myös osaan- sa." Ja hän lisäsi: "He voivat estää minun ruumini tulemasta Amerikkaan, mutta he eivät voi pidättää minun henkeäni sinne saapumasta." Isadora vakuuttaa, että ainakin 20,000 nuorta tyttöä tanssi nykyään Ameri- kassa tansseja, jotka hän muovaili kaksikymmentä vuotta sitten.

Tämäin maan siirtolaisviranomaiset nähtävästi pelkäsivät tuota vaatua- tonta taitelijaa, joka vakuutti, että hän ei välittänyt poliittisista mitään. Myöhemmin hänet kuitenkin lasket- tiin mailin New Yorkissa, jossa hän on jo tanssillaan esiintynytkin.

Kreikkalaiskatolinen kirkko Venäjällä on ollut alvan yhtä synkeä ihmisten henkisen elämän pimentäjä kuin roomalaiskatolinen kirkko on muualla maailmassa. Nyt kuitenkin, vallankumouksen jälkeen on venäläis- sessä kirkossakin tapahtunut uudis- tuksia. Tätä uudistunutta uskonnol- lista järjestystä sanotaan Venäjällä "uudeksi eläväksi kirkoksi". Tämä "uusi elävä kirkko" on pyytänyt neuvostohallitukselta lupaa saada siirtää kaikki vanhan kirkkohallinnon kirkot ja huoneet uuden kirkon haltuun. Vä- hitellen "uusi elävä kirkko" aikoo vallata vanhan, ortoksuksen kirkon kaikkine "maallisine" omaisuuksi- neen johtivineen eikä ainoastaan ruve- ta johtamaan kansan uskonnollista elämää.

Talousoijat enempää kuin kaupun- kiläsetkään eivät olleet uskoa omia silmiään Aleksandrovskissa, Venäjäl- lä, kun näkivät amerikalaisia pelto- koneita (tractors) muokkaamassa maata syyskylvöä varten. Näitä ko- neita laitettiin 25 kappaletta työsken- telemään samalle pellolle yhtäaika.

John D. Rockefellerin vero suurin New Yorkissa

Öljykinokkaan täytyy maksaa \$2,000,000 henkilökohtaisesta omaisuudestaan New Yorkissa.

NEW YORK, 3 p. lokak. — Ellen avuttujen verokirjojen mukaan John D. Rockefellerin vero persoonallisesta omaisuudesta on suurin tällä palkka- kunnalla. Henkilökohtaisesti täytyy hänen maksaa veroa yli \$2,000,000. Niiden joukossa, joita on veroitettu yli miljoonan dollaria ovat J. Pierpont Morgan, Dorothy Canus, kuulun- san tenorilaulajan leski; Emily C. E. Hepburn, James H. Hill, Margaret S. Hill ja James N. Hill.

Kalliimman veron kaupungissa ole- vista rakennuksista maksaa keskikaup- pungilla oleva Equitable-rakennus. Sen rasitukset nousevat \$30,000,000: iin New Yorkin pörssi-rakennusta ra- sitetaan \$13,000,000 ja Woolworth-ra- kennusta \$12,500,000.